

ชื่อเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ : ศึกษาเปรียบเทียบระหว่างองค์การภาครัฐกับองค์การภาคเอกชน

ชื่อผู้วิจัย นางสาววัจฉารัตน์ กระจ่าง

ปีที่ทำวิจัย วิทยาลัยนพนธ์ระดับปริญญาโทที่ได้รับทุนมูลนิธิพันเอกจินดา ณ สงขลา ประจำปี พ.ศ. 2553

หน่วยงานเจ้าของเรื่อง สำนักวิจัยและพัฒนาระบบงานบุคคล สำนักงาน ก.พ.

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ คือ 1) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ 2) เพื่อทดสอบความไม่แปรเปลี่ยนของโมเดลและสัมประสิทธิ์อิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ระหว่างองค์การภาครัฐกับองค์การภาคเอกชน 3) เพื่อเปรียบเทียบระดับของการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ระหว่างองค์การภาครัฐกับองค์การภาคเอกชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้แบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ 1) บุคลากรขององค์การภาครัฐ 330 คน และ 2) บุคลากรขององค์การภาคเอกชน 330 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบการสุ่มเลือกเชิงชั้นโดยไม่ใช้สัดส่วน (Disproportional Stratified Sampling) เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามวิเคราะห์เส้นทางแบบมีตัวแปรแฝง และวิเคราะห์กลุ่มพหุโดยใช้โปรแกรม LISREL 8.53 และเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ระหว่างองค์การภาครัฐกับองค์การภาคเอกชนโดยใช้สถิติ t-test

ผลการวิเคราะห์เส้นทางแบบมีตัวแปรแฝง พบว่า โมเดลมีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในระดับดี คือ χ^2 (df = 302) = 703.42, sig = .00, χ^2/df = 2.329, RMSEA = 0.046, CFI = 0.99, NFI = 0.99, GFI 0.93, AGFI = 0.90, SRMR = 0.036 ผลการศึกษาพบว่า 1) องค์การแห่งการเรียนรู้ระดับบุคคล ทีม และองค์การมีความสัมพันธ์กัน 2) ปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรงต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ระดับองค์การ มี 3 ปัจจัย คือ ความสำเร็จของกระบวนการจัดการความรู้ องค์การแห่งการเรียนรู้ระดับทีม และวัฒนธรรมองค์การ (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลคะแนนมาตรฐานเท่ากับ 0.56, 0.36 และ 0.09 ตามลำดับ) โดยทั้ง 3 ปัจจัยสามารถอธิบายองค์การแห่งการเรียนรู้ระดับองค์การได้ร้อยละ 87 และ 3) ปัจจัยที่มีอิทธิพลรวมต่อองค์การแห่งการเรียนรู้ระดับองค์การในระดับสูง มี 2 ปัจจัย คือ ความสำเร็จของกระบวนการจัดการความรู้ และภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลง (ค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลรวมเท่ากับ 0.76 และ 0.74 ตามลำดับ)

ผลการวิเคราะห์กลุ่มพหุ พบว่า โมเดลของปัจจัยที่มีผลต่อการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ระหว่างองค์การภาครัฐและองค์การภาคเอกชนไม่มีความแตกต่างกัน แต่พบว่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลจากความสำเร็จของกระบวนการจัดการความรู้ไปยังองค์การแห่งการเรียนรู้ระดับองค์การขององค์การภาคเอกชนสูงกว่าองค์การภาครัฐ

ผลเปรียบเทียบระดับของการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ พบว่า องค์การภาคเอกชนมีระดับของการเป็นองค์การแห่งการเรียนรู้ทั้งในระดับบุคคล ทีม และองค์การสูงกว่าองค์การภาครัฐ